

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmintesen küldendők.
Kéziratok nem adatkak vissza.

KÖZÉRDEK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt.
fél évre 2 frt.
negyed évre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábas petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
nyilttér sora 15 kr.

A „Közérdek” olvasóihoz.

A 1891-ik évvel lapunk X-ik évfolyama indul meg, tovább küzdeni azt a nemes feladatot, melyet megindításakor maga elébe tűzött. Az olvasók közül azok, kik a nagy városi lapokat gazdag tartalommal, napról-napra változó tárgyaival, aránylag jutányos áron megszerezhetik, általában erős kritikát gyakorolva, magas igényeket formálnak a vidéki kisebb lapokkal szemben is, alig ha gondolnak arra, hogy mennyi küzdelemmel és gondnal lehet egy ily lap fenntartását eszközölni. A vidéki lap szerkesztősége és kiadója egyáltalában lemond dúsz jövedelem hiányában azon anyagi előnyökről, melyek a fővárosi lapok szerkesztőit s kiadóit megfelelő jóléthez helyezik; megelégednek azzal, ha a lap kiadása veszteséggel nem jár. A jól fizetett s ennél fogva bőven kínálkozó rendes munkatársak helyett az önkéntesen vállalkozó, magukat le nem kötő cikkirók és levelezők buzgalma tölti be a vidéki lap hasábjait.

Hetenként jelenve meg: ritkán van alkalma azonnal oly tárgyakhoz szólani, melyek a nap főeseményeit s csak pár napig tartó érdeklődés tárgyát képezik. A politikai kérdések ki vannak zárva keretéből, tehát a vitára, eszmecserére. az érdeklődés felkeltésére legháladosabb eszméket nem tárgyalhatja, s így kénytelen többnyire socialis, vagy közgazdasági nézeteknek adni helyt oly esetben, midőn a lap körébe eső vidék helyi érdekei és ügyei nem kínálkoznak alkalmas tárgyul.

Mindaz, mi a vidéki lapok fenntartását a fennebb vázlatosan jelzett viszonyok közt nehezíti, sújtja igen természetesen a „Közérdek” szerkesztőségét és kiadóját is. Nem panaszkodunk e

jelenség felett, mert részben jelélül vehetjük közönségünk szélesebb körre terjedő, nagyobb szabású, általános kérdések iránti fokozott figyelmének, mely gyorsan szeret tudomást venni a közélet napi eseményeiről. Ámde úgy véljük, hogy a „Közérdek”-nek s a hozzá hasonló kötelezett-séget teljesítő lapoknak is meg van létjogosultságuk. Körünkben is fejlődik, és terem az élet: a felmerülő szükségletek szerint új és új kérdések merülnek fel a közigazgatás, a közgazdaság, a tanügy, a társadalmi élet, a közjótékonyosság, az egyleti szervezkedés terén; fel kell keresnünk a mult oly gyorsan tova tűnő emlékeit, feljuttatni eseményeit, hogy részben követendő, részben kerülendő például, minden esetben pedig tanulságot szolgáljanak. Bármennyire asimilálódik hazarészünk, még is marad számos oly viszony, melynek különlegessége bennünket érdekel s ha nem is hozhatjuk napról napra az események tömegét válogatás nélkül, — hétről hétre legalább feltűnethetjük az életet azon nyilvánulásaiban, a mint vármegyénk határai között feltűnve látjuk. Ily lap azonban legjobban csak úgy felelhet meg feladatának, ha a szerkesztőségnek legfőbb munkatársa maga az olvasó közönség. Nem is panaszkodunk az érdeklődés hiány miatt, sőt teljes elismeréssel és köszönettel tartozunk mindazoknak, kik lapunk céljait ártatva, nemes buzgalommal támogattak, mit jövőben még fokozottabb mértékben remélünk elérni. Másfelől azonban az anyagi pártolásra is kérjük t. olvasóinkat. Lapunk ára oly olcsó, előfizetési feltételei annyira kedvezők, hogy kisebb jövedelmű megyei család is évnegyedes részletekben könnyen fedezheti.

A ki 1891. egész évre öt új előfizetőt gyűjt, annak lapunk kiadója díjtalanul küldi meg

lapot. Rendes levelezőinknek tisztelet példánnyal szolgálunk.

A „Közérdek” szerkesztősége:

Dr. Magyar Károly. Török Bertalan.

A „Közérdek” előfizetési ára:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 frt.
Negyed évre	1 frt.

Az előfizetések a „Közérdek” kiadóhivatalába Wokál János könyvkereskedő és nyomdatulajdonoshoz küldendők.

Megyei közgyűlés.

Vagy az eddigi közgyűlések száma volt kevés, vagy a közgyűlési ügyek szaporodtak meg túlságosan, elég az hozzá, a mi köztisztviselői főispánunk indítatva érezte magát, hogy az év végén meginvitálja a vármegye urait. Az alispánunk névirásával szót is ment a pecsétes levél, melyben meg volt írva, hogy nagy dolgokról foguak beszélni december 30-án, tehát az épkézláb hazafiak gyűljenek össze irt napon 9 órakor frustukra, 10 órakor ebédre, mind a két alkalommal pedig ugyanaz a menü lesz feltalálva, azzal a különbséggel, hogy 9 órakor meglátjuk, de kevesebben, hogy milyen lesz az ebéd, — 10 órakor pedig többen fogjuk konstatalni, hogy miképpéa rendezte be a majoritás kisebbsége a banquette harapnivalóit.

Már 9 óra előtt gyűltek a hívek. A szónokok jó pozícióit foglaltak a kisebb zöldasztalnál. Főjegyző és jegyző uraimék garmadával adták fel a vestagabb és vékonyabb aktafalánkságokat. Az állandó választmány megkezdte a tárgyalást s ime: eljön a 10 óra, közelget a 11 óra, a mgos főispán ur csudálkozó szemekkel nézte a felszólalásokban kifogyhatatlanokat, miud hiába! megtették ugyanott: az ebédet is miundeuféle garnirunggal. — Igy történt, hogy mire a közgyűlésre került a sor, csak egyetlen tárgy volt, ami felett igen kedélyes és de-

TÁRCZA.

Búcsu.

Ti nemes szívek, ti szívemhez fűzött
Rokon szellemek, Isten vételek!
Sorsom szele, mint ágról a levélkét
Messzi-messzi elsodor töletek.

Oh, hogy az ember csupán veszteségin
Mérheti meg volt vagyona beosét,
Hogy csak a mult két fátyla távolából
Látja üdvöként tűnő jelenét!

Két húr is, ha közel egymásmellett áll,
Inkább csak zörgő hangokat sivit;
Válaszd el őket: s csengő összhangokban
Élvezheted rokonzegéseit.

Legyen hát e pohár búcsucsengése
Ne válni intó bubánatra jel:
Hanem megnyugvása ember szívének,
Ki csak a távolban lehet közel!

Dr. Farnos Dezső.

Emlékezés Nagyenyed pusztulására.

(1849. január 8.)

Szilágyi Farkastól.

(Folytatás.)

Csakhamar átjött hozzánk Szuinyi kapitány is. Atyámmal szemben gyöngéden viselkedtek s nagy figyelemmel kérdézősködtek, hogy Lapádról melyik irányban

lehet kevesebb fáradsággal és rövidebb idő alatt M.-Ujvárra átvonulni?

Atyám ezen kérdésre a kellő felvilágosítást megadván, csakhamar asztalt terített s vendégeit oszóna-félével kínálta meg.

Az asztal terítés körül és a felszolgálásban egy magyar népviseletbe öltözködött fiatal leány is segédkezett, ki cseléd helyzetébe sehogysom tudta magát beletalálni. Megtörtént pl. egy rendben, hogy szerepéről megfélekedezve, az asztal mellett ő is helyet akart foglalni.

Szuinyi a leány mozdulatait figyelemmel kísérvén egyszer csak megkérdi atyámtól, hogy ki ez a leány?
Ez — mondá — cseléd nem lehet.

Minden mozdulata a mellett bizonyít, hogy nem cseléd.

Szuinyi kérdésére atyám őszintén megmondotta, hogy a leány nem cseléd, hanem egy asszonynépi jómodu magyar birtokosnak a leánya s Farkas Biri a neve. Magyar népviseletbe pedig azért öltözködött, mert a faluban az a hír van elterjedve, hogy a császári katonák is, mint az oláhok, leölik mindazokat a magyarokat, kik nincsenek paraszt ruhába öltözködve.

Istenem milyen szomorú időket kelle megérnünk, melyekben a szerencsétlen magyarok még töllünk császári rendes katonáktól is félnék, hogy megöljük, mondá Szuinyi komoran és meghatottan.

Ezután Farkas Birit magához szólította, arczát gyöngéden megsimogatta s felkérte, hogy öltse magára szokott öltönyt s mit se féljen tőlük, mert ők nem gyilkosok, ők lovagias emberek.

E közben egy csoport enyedi menekülő érkezett

Csombordról Lapádra isszonyan nyomoruságos állapotban Velük volt Monostori Márton asszonynépi ref. pap, Hamari György asszonynépi birtokos nője és gyermekei, Kovács Póli hajadon leány szintén Asszonynépéről, Nagy Pál fugadi gazdatiszt neje és gyermekei stb.

Rendes ruházata egyiknek sem volt, hanem ágytakarókat és karton szövét féléket csombojítottak testőkre miket az azon napon Enyeden járt katonák hoztak onnan s adtak nekik, hogy csaknem meztelen testőket az Isten hidege meg ne vegye.

A szerencsétlenek eme csoportja egyenesen a kántori lak felé tartott s odaérkezve bebocsátást kért.

Salánál katonatisztek voltak szállásban, ez okon és mert ő is hitelt adott a faluban elterjedt ama hírnek, hogy az enyedi menekülőket a császári katonák is legyilkolják, a csoportot nem merde lakásába bebocsátani.

A katonatisztek azonban az enyediakat meglátván, maguk vitték be a házba, helyeiket nekik engedték át, bátorították s azzal vigasztalták, hogy a következő reggel, katonai fedezet alatt Tövisre fogják átszállítani, hol lessz számukra jó meleg szállás és kenyér.

Schvarczénau és Szuinyi az estét atyám házában töltötték.

Csendesen borozgattak és komolyan társalogtak.

Elkövetkezett a lefekvés ideje, Szuinyi távozott, Schvarczénau pedig öltözetében nyugalomra dőlt.

Keves idő múlva legénye ébreszti az ezredes s jeleníti, hogy futár érkezett levéllel N.-Szébenből.

Az ezredes a levelet gyorsan feltöri és olvassa.

Olvadás közben siktai hatalmas bráva ó! kiáltásokat hangoztatnak, majd átadja a levelet legényének azon uta-

Lapunkat mindenik t. előfizetőnek s barátainak megküldjük, azokat, kik az első számot nem küldik vissza, vagy külön nem értesítenek, előfizetőnek tekintjük.

rült hangulatu, kétségkívül csak pusztá szívóságból és fennkölt érzelemből fakadó diskursus fejlődött az ember-társaink való, lehető és nem lehető nyomorúsága felett aranyos jó lélekkel aggódó honatyák ajkairól. Nagyenyed r. t. város fontolva haladó irányát azon szervezeti szabályzat is jelzi, mely valamennyi város között legutoljára terjesztette be, mire különösen a küszöbön álló tisztújítás hatott leginkább. Sok §-ból áll ez a javított és bővített kiadás, s ezen §-ok között a 138. §-t találta Váró Ferencz főiskolai tanár nagyon kibővítve, t. i., mely a tisztviselő stb. személyzet javadalmazásáról szól. Ha ódába szedte volna a rekursust, a mihez bizonyára ért, nem lehetett volna sötétebben festeni fekete lapra és oda kiáltani a bámúló közönség ijedelme: reszketetek, nyakatokon lesz a pótdadó sulya, ha egy fillérenyi fizetés emelést is megengedtek! Ugy véljük azonban, kik tanúi voltunk a dolgok folyamának, hogy a fekete betűknél még gyászosabb hangon szól az első felszólaló: br. Spányi Henrik, ki 80-ik életévét meghazudtoló fiatal ruganyossággal és élénkséggel mutatott a defecit sötét örvényébe. Mindezek ellenébe hiabavaló volt a Török főjegyző, Gáspár J. jegyző és végül Csató alispán felszólalása, kik §§-ból, költségvetési tételekből, több ezer frtra menő tökéltetés mellett 603 frt pénztámaradékból s többféle száraz dolgokból akarták a 700 és pár frt javadalmazási többlet indokolt voltát bizonyítani. — V. F. rájuk olvasta, hogy csak azért beszélnek így, mert tisztviselők, s mert nem fizetnek rovatat! — szóval igen kedves volt. A főjegyző persze sietett megköszönni e kedvességet. Azután Zeyk Dániel orsz. képviselő, Makkai professor, majd Kovács Gy. polgármester vonultak élénk csatátűbe, amiből Szilágyi tanár is kivett annyit, hogy felvilágosításul megkérdezte: vajjon a 603 frtból akarják-e a 730 frt fizetés emelést kifizetni? és miután azon felvilágosítást nyerte, hogy azért van 603 frt pénztámaradék, mert a 730 frt plus fizetés már fel van véve a költségvetésbe, rögtön csatlakozott a br. Spányi felebbbeszédéhez. Így aztán a 3 ellenző felszólalón kívül a nagy többség elfogadta a szervezeti szabályzat jóváhagyását ajánló javaslatot.

Ezt megelőzőleg és ezt követőleg azonban szerintünk voltak kiválóbb érdekességű tárgyak is. Ime pl. ki hitte volna, hogy Mihálczfalvánál, a Maros kelles közepéről oly hatalmas köoszlopok emelkedjenek ki, melyeket Baross miniszter arra szánt, hogy egy vasuti s egy közuti vashidat tartsanak. Pedig már ez így van s hogy a vashid is reájok jöhessen, vármegyénk elhatározta, hogy elfogadja br. Wesselényi Miklós ajánlatát a révjog megmégváltására, — elhatározta, hogy a fenntartási költségek fizetésére kötelezi magát s mindezek eszközölésére a leendő hidon vámdíjszedhetési jogot kért a miniszter-től. — Az is érdekes volt, hogy Abrudbánya r. t. város megrendszabályozott képviselőinek felfüggesztett jogai visszaállítására időszerűnek tetszvé, — eziránt a belügy-miniszterhez felterjesztés tételik. Meglátjuk, hogy a szenvedélyek csilapultak-e a kénytelen esőndességben, vagy csak pihentek!?

Talán megvigasztalódnak kissé azok, kik a topán-

falvi járás elszakítása felett még busulnak, ha tudtul adjuk, hogy kárpótlásul 63 hold és 1115 [] öl területet nyerünk Tordaaranyos vármegye területéből, Vereemart község határából, melylyel Marosujvár fog hatalmas területümmé válni.

Tömérdek zárszámadás és költségvetés után, melyek számadatait az universalis tehetségű Gáspár J. jegyző barátunktól lehet számon kérni, — örömtüket fejeztük ki a híres Hontvármegye felirata felett, melyben az államosítás ellen protestált, — s feliratilag pártoltuk az EMKE felterjesztését a sorsjegykölcsön engedélyezésé ügyében.

„Tíz perczre felfüggesztem a gyűlést, míg a jegyzőkönyv elkészül!” szól a főispán, azonban rötkön esengettyűhöz is kapott kijelentve, hogy a főjegyző már olvasni kívánja a jegyzőkönyvet, ami megtörténvén, hitelesítés után az elnöklő főispán éltetése közben a gyűlés eloszlott.

Referens

Nagyenyed város tisztújítása.

December 31-én nemcsak az év utolsó napja jart le, hanem a város régi tisztikarának megbízatása is.

A városházáról lengő nemzeti zászló, a városi képviselők nagy száma egyaránt jelzé az ünnepélyes helyzetet s ezt tolmácsolta ékes szavakkal a tisztújítás vezetésére küldöttségileg meghívott válaaztási elnök: Csató János kir. tanácsos alispán is. Kovács Gyula polgármester megköszönvén maga és tisztársai nevében a képviselet bizalmát, dr. Bartók György szólalt fel s rámutatván azon alkotásokra, melyeket a polgármester, a tanács, a kultura, közlekedés s a város anyagi helyzetének fejlesztése körül létesítettek, indítványozta, hogy a képviselet elismerését fejezze ki a lelépő tisztikar iránt, mi általános helyesléssel lett elfogadva. A kijelölő bizottságba a képviselet részéről dr. Magyarai Károly és Gróf János, az alispán részéről Török Bertalan és dr. Bartók György jelöltetvén ki, a választás — közfelkiáltás útján — következőleg ejtetett meg: polgármester Kovács Gyula, első tanácsos Török Dániel, gazdasági tanácsos Z. Szócs Sándor, tiszti ügyész dr. Jenei Elek, pénztárnok Erőss István, ellenőr Czel Antal, erdősz Dezső Zsigmond, város-gazda Ince Samu, rendőrbiztosok Túzes Lajos és Veress János, adótiszt Török János, végrehajtó Székely Ferencz irnokok Pánczél Sándor, Sass Albert és Fogarasi János. Az új polgármester meghatottan köszönte meg a kitüntetett bizalmat kérve a képviselet hathatós támogatását a város közjára fejlesztésére a maga s a tanács részéről kifejtendő törekvéseiben, mire Török Bertalan képv. tag üdvözölte az új tanácsot, azon reményét fejezte ki, miszerint jól megfontolt terv és hosszabb időre számított helyes program szerint fogja munkálkodását irányozni a szellemi és anyagi előhaladás terén. Ezen reményben üdvözöljük mi is az új tanácsot, másfelől elvárjuk a képviselet tagjaitól is, hogy alapos ismeretot szerezzék a jövedelmi forrásokról s jól megfontolva a város különböző szükségleteit, a legteljesebb buzgalommal fogják szép jövőre hivatott városunk érdekeit támogatni.

Levelezés.

Sárd, 1890. dec.

Egy szép és örömteljes családi ünnepélyről van szerencsém e kedves lap tisztelt olvasóit értesíteni, mely e hó 20-án folyt le a széles körben ismert és kedvelt sárdi nagybirtokos Szöllősy Károly s nője Onodi Weress Amália házuknál; holott is Anna nevű kedves leányuknak volt kézfogója az erdélyi ref. püspök derék, fiata jószágigazgatójával, Bitai Ferenczcel.

Öröm volt látni az egymáshoz illő és méltó ifjupárt kik szívök tiszta szerelmével vonzódba egymáshoz, váltottak jegyet a jelenvolt nagyszámu díszes vendégkoszoru előtt, a helybeli ref. lelkész alkalomszerű beszéde mellett. De öröm volt látni és hallani azt a számtalan szerencse kívánatot, mely a jegyváltást követte a közelből és távolból megjelent ökonok és jó barátok részéről.

Majd midőn az ősi szokáshoz híven lakomára került a sor, s megeredt a toasztok árja, alkalmunk volt hallani a szebbnél-szebb felköszöntőket, melyek természetesen az ifju párt és örömszüloket illeték legnagyobb részt.

Mint e kedves családnál mindig, úgy ez alkalommal is volt szerencsénk tapasztalni a már sajuos, kiháló félben lévő magyar pátriárchális vendégzeretet, mely a részünkről való méltánylatra annyira reaszolgált, hogy csak a hajnali órák intettek hazafelé e kedves helyről, melyet főleg az ifjuságnak volt nehéz elhagyni, visszavissza csábítatva az ének bájos hangja s a kék és barna szemek gyönyörű sugarai által.

Jelenvolt.

M. Bogáth, 1890. decz. 31.

Már ma nem szokás táncolni csak azért, hogy táncoljunk. Összetáncolunk mindenféle egyletet, templomot, iskolát, óvodát szobrot és alamizsnát és Isten a megmondhatója: hogy még mit!

Es mily boldog az a hely, hól már minden fontosabb igényeknek elég van téve és hol már a toronyóra is szerepelhet! Igen, mi a toronyóra javára táncoltunk; és nem áldozat ez egyszersmint bájos hölgyeinktől, kiknek tán legkevésbé áll érdekükben, hogy a muló időre minden órában figyelmeztetve legyenek?...

A hangversennyel egybekötött mulatságot — mely f. 1890. évi decz. 27-én. Lörcinzy Lajos igazi magyar vendégzeretelő házában folyt le — a bogáthi bájós aszszonyok rendezték.

A hét számból álló hangverseny meglepő precizitással lett előadva.

A Keeskeméthy Piroka és Pásztor Ilonka k. a. zongorajátéka, a Kiss nővérek ének duettje, — a Tokai Irma kisasszony szavallata, — ugyszintán a Saigothy Cs. Ákos művészi hegedű és ezimbalom játéka bármely városi hangversenyen bevált volna.

A műsor legezsebb pontjait kétségkívül a Kiss Ilonka k. a. és Kiss Béla ur ének duettje, valamint Kiss Sarolta k. a. által művésziiesen előadott „Monolog” volt.

Istenem! Mennyit lehetne még írni, ha nem fél-

sítással, hogy vigye Szuinyihez és a többi tisztékhez, hogy ők is örvendjenek.

Atyám, ki nem tudott alunni, vette magának a batorságot és megkérdezte Schvarczénautól, hogy nem lenne szives a vett örömhirt vele is közleni.

„Hát abban a levélben az van megírva tiszteletes ur — mondá Sch. — hogy Vindisgräcz herczeg, tábornok seregével bevonult Magyarországra fővárosába Pestre; a rebellesek seregei minden ponton gyors visszavouulásban vannak s a hadjárat, a császári seregek győzelmével befejezéséhez közeledik.”

Csakhamar más futár érkezett szintén Szebenből s hozott egy újabb levelet.

Schv. ki maga sem tudott többé alunni, ezen levél tartalmát is közölte atyámmal.

Észrevehető gunnyal ugyanis ezeket mondá:

„Azok a magyarok megint fészkelődnek. A Tordán állomásozó Czeceknak ugyanis Bem elírta, hogy Nagy-szeben alá, annak idejében mely utvonalon vonuljon, seregét mely községekben és mennyi ideig pihenesse.

Majd adunk mi neki Nagyszeben és pihenést tevő hozzá a jó öreg ezredes fokozódó gunnyal és indulatosan.

Pár ora múltával a harmadik futár érkezett ugyan-csak N.-Szebenből.

Schvarczénau miután ezen sürgöny levelet is átolvasta rötkön küldött Szuinyi után. Majd izgatottan jart a házban alá s fel, miközben indulatosan „sakrament” ezett

Szuinyi csakhamar jött is s a kettőjük között folyt beszélgetésből atyám annyit megérthetett, hogy az utolsó sürgönylevél tartalma ez:

Bem tábornok jan. 13-án reggel bevonult M.-Vásárhelyre s további célja Nagyszeben megtámadása.

Ez okon a Schv. parancsnoksága alatt álló császári hadosztály szonnal térjen vissza s a legrövidebb utvonalon, gyors menetben siessen N.-Szeben alá.

Az indulás csakhamar meg is történt.

A dobok hajnalban M.-Lapádon megperdültek s a katonaság 15 ón korán reggel távozott onnan Csombord felé, magával vivén Tóvisre a megelőző napon falunkba érkezett enyedi menekülteket s ezek között Farkas Birit is.

László József egészen szavabevehető szemtanunak ide vonatkozó igen érdekes elbeszéléséből ezeket tartottam szükségesnek e helyen közleni.

Ezekből világosan áll előttünk a tény, hogy a Vardóner féle hadosztály nagy része, közel 2000 ember, jan. 14 én Enyed közvetlen közelében mozgolódott s Marosujvárra szándékozott vonulni, hol az Akszentye féle nagy oláh tábor táborozott, tehát egyesülni akart a M.-Ujvár környékén összpontosított felkelő oláhokkal.

Ezen egyesülésnek más célja alig lehetett mint az hogy Tordát megtámadják, a Czece táborát onnan elűzék s ha ez sikerül visszavegyék Kolozsvárt is, s ez uton a Bem háta mögé kerüljenek.

Ezt lehetségesnek is tartották, miután Czece tábora ellen csaknem akkora számu rendes katonaságot állíthatnak hadvonalba, mint a mennyi gyakorlatlan honvéd fellett Czece rendelkezett, e mellett még 20.000 oláh felkelőt. Hogy pedig a Torda s esetleg Kolozsvár ellen tervezett támadás elmaradt annak oka Bem tábornok gyors és szerencsés előre nyomulásában található meg.

A M. Lapád környékén történt katonai mozdulatokból azt is megndhatjuk, hogy az a két század granicsár gyalogos, kik jan. 17-én Felvincz romjai között, a Pereczy lovas százados által vezetett magyar meutő csapatot „hatalmas sortűzzel fogadták”) honnan kerültek az Akszentye táborába.

Ugyanis eza két század a január 15-re virradó éjjel

*) Lásd a Nagyenyeden megjelenő „Közérdek” 1890. évi folyamának 8-ik számát.

M. Bagó községben töltötte s onnan az előlegosmegállapodás szerint Marosujvár felr indult, még mielőtt Schvarczénau a harmadik sürgöny levelet vette Szebenből.

Ez az egyik lehetőség.

A másik az, hogy Schv. saját felelősségére vonta el hadosztályától s granicsár gyalogokat s küldte Akszentye erősítésére, hogy Czece Szeben alá vonulásának útját állják.

A tény, hogy az a két granicsár gyalog század, melyet Dances Lajos nyug. kir. honvéd őrnagy a Pereczy féle mentőcsapatnak Felvincz romjai között történt megtámadása alkalmából emleget, jan. 13-én került az Akszentye táborába s aligha nem a vár őrségétől vonatott el.

* * *

Mig a jan. 16-át közvetlenül megelőzőtt pár napon Enyeden és környékén ezek történtek, azalatt a Tordán levő enyedi menekültek hangulata tendkívül izgatott volt.

A beteg, a félig megfagyott, a sebesült enyediket folyton szállították Kolozsvárra, az épségben maradt férfiak pedig ingerülten és nagy zajjal követelték, hogy Enyedre újabb és az előbbinél erősebb mentőcsapat küldessék.

Jan. 14-én br. Kemény István Alsófehérmegye főispánja Kolozsvárról utolag Tordára jött. Vele jött Pereczy Kress lovas százados m. e. 250 honvéd gyaloggal és 24 Kress Schvalizserrel.

Ez a katonaság a esucsi útközet alkalmával előőrson volt s az útközetet hévében, majd a megfutamadott császári seregek üldözése közben Csucsa környékén lett felejtve s csak néhány nappal a esucsi útközet után jött Kolozsvárra.

Ezen csapatot valószintleg maga Csányi a kormánybiztos küldötte Tordára azon utasítással, hogy onnan jöjjön át Enyedre s a mi itt még megmenthető, mentse meg,

nék az ismeretes szerkesztői plajbásztól, mely t. i. ezen levelet — ha igen hosszú lesz ugyancsak megkurtítja.

De azért még egy néhány sorral megtoldom: Hisz tán a „szépek, a kedvesek, a bájosak ki nem maradhatnak.

Ime a koszoru: Fosztó Lászlóné, özv. Kecskeméthy Sámuelné, Lőrinczi Lajosné, Orbán Györgyné, Henter Pálné, Tokai Jánosné, Derzi Jenőné, Hircs Jakabné, Nagy Gáborné, Nagy Lőrinczné, Szánkóvszki Gézőné, Furcsa Andrásné, Pásztor Sándorné, Konez Gézőné, Boér Miklósné, Bedő Samuné, Kovács Dénesné; leányok: Kiss Ilona és Sarolta, Lőrinczy Eliza, Felföldi Jolánka, Kecskeméthy Píróska, Tokai Irma, Tomesvári Ilona, Nagy Paulin, Tomcsik Bella, Bedő Irma, Balázs Ilona, Pásztor Ilonka, Székely Katicza. stb.

A multságban résztvevők száma több 150-nél. A négyeseket állandóan 40—50 pár járta és járta egész reggelig.

Nem egy korszerű, feszes bál volt ez, hanem a hamisítatlan és magyar kedély és elevenesség megkapó fotográfija.

W. G.

Előfizetési felhívás

Kossuth Lajos Iratainak újabb 3 (IV. V. VI.) kötetére

Az „Atheneum” új előfizetést hirdetett Kossuth Lajos Irataira, melynek első 3 kötetét 10 év előtt jelent meg. Ha gazdag és tanulságos volt a 3 első kötet tartalma, még gazdagabb s újabbkori történelmünkre nézve még tanulságosabb lesz az új három kötet, melynek fő tárgyát a Magyar emigráció politikai összeköttetéseinél s törekvéseinél ismertetését képezi az 1863-iki lengyel forradalom s az 1866-iki porosz-olasz osztrák háború idejéből, s azonkívül gr. Széchenyi Istvánra, Wesselényi Miklórra vonatkozó visszaemlékezések, magyar államtan tanulmányok a kath. egyházi és iskolai alapok felett, a parlamentárismusról stb. szóló értekezések fogják képezni.

Ha csak történelmi és alkotmányjogi ismereteinket kívánjuk gyarapítani, akkor is gazdag tárházat nyerünk e munka megszerzésével. De nekünk többet is kell tennünk, s hogy ennek okát megértsük közönségünkkel, a nagy ember, a lángész államférfi s a valódi remekíró szavait idézzük: „És nekem valóban nagy okom van nem vonakodni a munka terhétől, melynek elvállalására kiadóm felszólítottak. Ez a z o k ugyanaz, a melyet Irataim első kötetének előszavában tartózkodás nélkül előadtam a „res augusta domi” anyagi körülményeim szigorúsága, csak hogy ez az ok, az azóta lefolyt tíz év nyomása alatt nagyon megsúlyosodott. Nem válhatik — gondolom — szegye nemre bevallani, hogy az élelmi gondok nagyon megkeserítik aggkoromnak különben is mondhatatlanul szomorú napjait. E gondok tisztességes enyhítésének kilátását ajánlották fel nekem kiadóm, midőn felszólítottak, hogy magam vállalkozzam Irataim három újabb kötetének összeállítására.”

De nem idéznék többet. Lapjaink közelebről újabb részleteket közöltek Kossuth Lajos anyagi helyzete.

Azért hihető, hogy egy ilyen értelmű rendeletet Perecziek magától a kormánybiztosától vették, mert báró Kemény István támogatva a Kolozsvárt levő erdélyi főurak által, Csányit folyton sürgette, hogy bár honnan veszi is, Enyedre mentőcsapatot küldjön, mert ezen városban még sok emberélet várakozik megmentésre. A 27-ik honvédszázalóhoz tartozó eme két kis honvéd század s néhány lovas épp akkor, szorosabb értelemben véve, sem a Bem seregéhez, sem a Czech dandárához nem tartozott s így egy Enyedre indítandó expedícióra felhasználható volt.

Régi szomorú tapasztalat, hogy a szerencsétlenül járt emberek balsorsuk okozóit ön maguk között keresik. Ez a tapasztalat igaznak bizonyult mindenüket vesztett s világgá szort enyediekre nézve is.

Ezek nagy része úgy volt meggyőződve, hogy Enyed nem pusztul vala el, ha az alsófehérmegyei és enyedi nemzetőr csapat nov. 8-án az Enyeden levő többi magyar fegyveres erővel együtt onnan ki nem vonatik.

Annai bizonyos, hogy a nemzetőrséget Enyedről kivonni nagy hiba volt.

Mig az a körülbelül 400 enyedi polgár, többnyire családapá a nyilt harcztéren alig ért valamit, addig ha tűzhelye megvédésére honn marad, meggyőződésem szerint Enyedet, a rendetlen oláh felkelők bosszúja ellenében, megbírta volna védeni.

Saját tűzhelye mellett a férfi bátor és erős szokott lenni, főleg mikor nője és gyermekei ellen emelnek gyilkoló fegyvert.

En nem láttam azot rendeletet, mely november 8-án érkezett Enyedre s mely az Enyeden létezett fegyveres magyar erő elvonulását rendelte el, ez okon nem tudom hogyan szólott.

(Folyt. követ.)

téről, mely arra kényszeríti a 88 éves aggot, hogy betegesen, gyöngülő szemekkel, végtelen fáradtsággal keresse meg kenyerét.

Felhívjuk olvasóinkat, hogy rendeljék meg Kossuth Lajos újabb Iratait! Mi örömmel közvetítjük a megrendeléseket. A 3 kötet előfizetési ára 12 forint. Elegendő azonban 3 frt előleges beküldése is, melyesetben a 3 kötet mindenike 3 frt utánvétellel fog megküldetni.

A „Közérdek” szerkesztősége és kiadója.

VEGYES HIREK.

Nagyenyed város tisztújítása élénk érdeklődés közben folyt le decz. 31-én. Az eredményre nézve jó hatással volt a decz. 29-én dr. Magyar Károly elnöklése alatt tartott bizalmas értekezlet, melyre a képviselő-összes tagjai megváltak hívta. Kovács Gyula már harmadszor nyerte el a közbizalom folytán a polgármesteri állást s mi óhajtjuk, hogy maradandó alkotásokkal örökítse meg nevét városunk történetében. Nyomban a választás után sürgönyileg üdvözölte Dárdai Sándor képviselő és dr. Jánosy minorita rendfőnök, kinek sürgönye következőleg szól: „Szívből gratulálék választó polgárság bizalmából ért legnemesebb kitüntetéshez. A nemes város csak önmagát tisztelte meg, midőn hatósága élére tőből megválasztotta. Tökéletes boldogságot és megelégedést kívánok évek hosszú sorára.” A polgárság este faklyászenét rendezett a tiszteletére, mely alkalommal Sebestyén Sándor polgár iskolai tanító fejezte ki az üdvözlők érzelmeit.

Az új év alkalmából Csato János kir. tanácsos alispán fogadta az egyházak, a vármegyei, állami s városi tisztviselői karok, a Bethlen-főiskola s az állami polgári iskola tanárainak Ő Felsége legmagasabb személye iránt kifejezett üdvözlőit. Az egész városban különben nagy élénkség volt s a postai úton tömegesen érkezett levelek azt bizonyítják, hogy országszerte így ment a dolog mindentűt.

Gr. Kun Kocsárd az Emke legnagyobb alapítója, mint tudjuk beleegyezett, hogy Algyógyi szép birtokán állami földművelés iskola létesítesse. Az Emke részéről ifj. Gáspár János megyei jegyzőnk, ki mint gazdasági szakértő is a legjobbak egyike lett felhiva, hogy javaslatot tegyen az új intézmény részére átadandó gazdasági tárgyakról s ebbeli feladatának a kemény téli idő s nagy elfoglaltsága daczára is pontosan megfelelt.

Betöréses lopás. Drassói adószedő Szilágyi András kárára 150 frt közpénzt loptak el ismeretlen tettesek. A csendőrség erélyesen nyomozza a tolvajokat, a szegény adószedő ingatlan vagyonát pedig lefoglalta biztosítékul a szolgabíró.

A nagyenyedi kaszinó-egylet december hó 21-én tartotta évi rendes közgyűlést b. Kemény Kálmán megyei főispán elnöklése alatt. A rendes folyó ügyek elintézése után, délután megejtették a tisztújítás a következő eredményt: Elnök: br. Kemény Kálmán, igazgatók: br. Splényi Henrik, Csato János, jegyző: Váro Ferencz, könyvtárnok: Borsai Samu, pénztárnok ifj. Gáspár János, gazda: Rákosi Bálint, választmányi tagok br. Kemény György, id. Gáspár János, Medgyes Bálint, dr. Magyar Károly, Nagy Lajos, Szalánczy Lőrincz, Török Bertalan, Szilágyi Gyula, Zeyk Kálmán. A költség előirányzat szerint a bevétel 1263 frt 55 kr, kiadás 1256 frt 70 kr. Felesleg 6 frt 85 kr. Gyarmathy Sámuel kuriai bíró egyleti tag halála felett jegyzőkönyvi köszönetet fejeztetik ki.

Dióváraljai Miksa Miklós meghalt. Ama derék, hű, nemes vármegyei tisztviselő egyike volt ő, kik ambícióból szentelék szolgálatukat meggyűjnek. 1808-ban született régi nemes birtokos családból, mely a XV. században telepedett vármegyénkbe, és sok jeles férfit adott a hazának. Elvégezvén Nagyenyeden gimnasiai és jogi tanulmányait, Marosvásárhelyre ment a királyi táblára, azután vármegyénk táblabírája lett, az erdélyi udvari kancelláriánál töltött pár évi szolgálat után ismét megyei szolgálatba lépett s első aljegyzővé választott. 1849-ben az ugynevezett rögtönítélő bíróság tagja volt, humanusan járván el ama korszakban a fékevesztett szenvedélyek közepette. Ő is, mint annyian sokan vesztett forradalom alatt. 1868-ig csöndesen Hápertonban gazdaságából élt s azóta vármegyénk főpénztárnoka volt a mult év elejéig, midőn nyugalmába vonult. A Ferencz József rend lovagkeresztjét, mellyel kitüntették, már át nem vehette súlyos betegsége folytán. Ravatalára a vármegyei tisztikara és a Casino is koszort helyezett kegyelele mellett. A nekrológ következőleg szól: Dióváraljai Miksa Elek, a maga gyermekei Imre és Emma; Miksa Katalin férj. Vinczenti Nándorné, férje: lovag Vinczenti Nándor nyug. százados, gyermekeik Lajos, Max és Károly, ennek neje szül. Groisz Heléne és gyermekei; Miksa Ilona özv. Miksa Sándorné szül. Fabián Mária leánya Miksa Zuzsánna; valamint a többi közelebbi és távolabbi rokonok nevében, mélyen megszorodott szívvél jelenti

szeregett testvére, illetve nagybátya. sógor és a jó rokon dióváraljai Miksa Miklós-nak Alsófehérmegye nyugalmazott főpénztárnokának, a Ferencz-József rend lovagjának, élete 83 ik évében, f. év és hó 1-ső napján d. u. 4 órakor, végelegyengülés folytán bekövetkezett gyászszos elhunytát. Az üdvözültnek hült tetemei f. hó 3-ik napján, d. u. 3 órakor, magyarutczai házánál, rom. kath. szertartás szerint tartandó gyászszertartás után Hadrévrá fognak szállíttatni s a családi sírkertbe elhelyeztetni. Aldott volt élete, legyen áldott emlékezete is! Nagyenyeden, 1891. január 1-én.

A nagyenyedi állami kerületi börtön halomlás szerint, az idén tetemesen meg fog nevelkedni. A mostani kert nagy részére 3 emeletes épület s börtönőri laktanya építése fog megkezdetni 300 ezer frtos költség előirányzat alapján. Az összes helyiségek villanyfényvel lesznek világítva, s az iránt is megindult a tárgyalás, hogy a hajlított-butorgyár a most alkalmazott fegyverek helyét is villanyos erőt nyerhessen, mely esetben az egész gyártelep Nagyenyeden fogna elhelyeztetni. Örvendetes hírünket azzal toldjuk meg, hogy szó van arról is, hogy a város világítása — legalább részben — a felállítandó villanytelep által történjék. Igen óhajtandó, hogy a kérdés megoldása legelőhellen pénzügyi akadályokba ne ütközzék. A börtön ipar tulajdonilag külföldi szállításra lesz irányozva.

A Bethlen-főiskola ifjúsága, a minden évben szokásos farsangi táncmulatságát ez évben is megtartja és pedig f. hó 17-én. A rendezőség, — melynek élén Enyednek általánosan szeretett lelkésze és a theol. akad. nagyérdemű tanára dr. Bartók György áll — mindent elkövet, hogy azt kedvesebbé, népesebbé tegye. Azt hisszük, nem szükség ezen, a maga nemében egyetlen mulatságot a közönség figyelmébe ajánlani, hiszen mindenkinek tudja, hogy kedélyesebben sehol sem lehet mulatni, mint a diákbalon.

Jubileumot, a nemes, uttörő munka 25 éves jubileumát ünnepelheti a Jogtudományi Közlöny szerkesztőség. 1865-ben alapította meg Dárday Sándor a „Jogtudományi Hetilap”-ot, hogy a joggal foglalkozó magyar olvasó közönségnek oly szaklapja legyen, mely a magyar törvények visszaállításával újra felpezsdült magyar jogi életnek hű tükré legyen. E lap később a „Jogtudományi Közlöny” nevet vette fel s Horváth Boldizsaron és Osemegi Károlyon kezdve a magyar jogász élet legfényesebb nevű tagjai irtak közleményeket. A 25 év gazdag tárgymutatója dr. Kovács Gyula egyetemi tanár érdekes előszavával most jelent meg. Szívélyű gratulálunk a jubliánsoknak.

A vizaknai honvédek” czim alatt igen érdekes emlékfüzetet állított össze V. Szöcs Géza, ez a valóban szép tehetségű ifju, melyet Csato János alispánnak, mint 48-as honvédeknek a ajánlott fel. A vizaknai nevezetes csata leírását szentkatolnai Bakk Endre adja; a 40 év múlva a sóbánya mely üregéből felszínre került honvédekről V. Szöcs Géza szól, leírásához két képet is csatolva, s rólok emlékezik meg Rákosi Viktor is. A füzet tiszta jövedelme hazafisi célra lévén szánuva, ajánljuk olvasóink figyelmébe és pártolásába.

Hálás köszönet. Folyó évi december hó 20-án d. e. tartott meg a helybeli kisdedővő intézetben, a kisdedek karácsonyfa ünnepe. Oly örömmel ez a kisdedeknek, melyet leírni nem lehet: hagyván ártatlan szívűkben oly boldogító örömet, melyet roszda neofog, melyet idő el nem homályosít, s melyre felüött korukban is örömmel emlékeznek vissza. A kisdedek ezen öröm ünepének megvalósításához kegyes adományaikkal járultak: özv. br. Kemény Dénesné, öz. Zeyk Károlyné, özv. Zeyk Miklósné, br. Kemény György, Szász Józsefné. if. Winkler János 2-2 frt. Br. Kemény Kálmáné, Kovrig Tivadarné 5—5 frt. Br. Kendeiné, Br. Kemény Endróné, Adler Sándorné, özv. Domogányi Jakabné, dr. Szász Károlyné, Berde Sándorné, Nagy F. Károlyné, Müller Mihályné, Frohner Berta, k. a. Benedek Sámuel, Tökés Imréné, Seprenyi Jánosné, Török Bertalanné, Fanta József, dr. Magyar Károly, Mecséri Józsefné, Kovács Gyula és Vajna Janka 1—1 frt. Scheidel Józsefné, Lázár Imre 50—50 kr, özv. Keresztes Józsefné, özv. Lőcsy Sp. Lajosné 40—40 kr, összesen 41 frt 80 kr. Továbbá Ürmösiné önsza 20 drb pogácsát, Albrechtovich Alfrédné 100 drb pogácsát, id. Kun József 20 drb süteményt, özv. Debreczeni Kálmáné 20 drb süteményt, id. Winkler János és családja süteményt, almát, fűgét, szentjánoskenyeret, narancsot, Bisztricsány Lajos egy ládika czukorkát és fűgét, Harmat Miklós czukorkát, fűgét és szentjánoskenyeret. A begyűlt pénzből vétetett 10 drb játéktárgy 20 frt, 100 drb kicsi zsebkeendő 6 frt 96 kr, 25 drb téli kendő 8 frt 28 kr, egy véka dió 1 frt 50 kr, egy véka alma 1 frt 20 kr, nyolczvan drb sütemény 1 frt 20 kr, karácsonfa és hozzá disz 1 frt 90 kr, összesen 40 frt 80 kr. Egy frt takarékpénztárba tétetett. — A kegyes adakozók fogadják az intézet hálás köszönetét, jótékonyaságik által olyan örömmel szereztek a kisdedeknek, mit elfelejtetni nem fognak soha! Az ég áldása legyen velök és kedves övéikkel! Nagyenyed, 1890. december 20-án alázatos szolgáljuk a kisdedővő

A nagyenyedi szegény tanulókat segélyező kör, 1891. évi január hó 6-án, kedden, a régi városbáz nagy termében, táncszal egybekötött fillér estélyt rendez, melyre a t. közönséget tisztelettel meghívja a rendezőség. Műsor: 1. Ének, az iparos ifjuság vegyes dalkara által. 2. Szavaltat, Tárkányi György IV. theol. ur által. 3. Czimbalom-játék, legifj. báró Kemény György ur által. 4. Ének, az iparos ifjuság vegyes dalkara által. 5. Czimbalom-játék, legifj. báró Kemény György ur által. Tánc! Belépti díj személyenként 30 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté pont 7 órakor.

Nyilvános számadás. Az alsófehérmegyei tanító-egyesületnek december 6-án tartott hangversenyén összes bevétel volt 126 frt 40 kr, kiadás 45 frt 24 kr; tehát tiszta jövedelem 81 frt 16 kr. Felülfizettek: Deli Ödön, id. Gáspár János, ifj. Gáspár János, C-átó János 1—1 frt, Benedek Tivadar 50 kr, Grünfeld Lipótné 1 frt K. J. 10 kr, I. L. 20 kr, X. Y. 20 kr, id. Czell Antal 1 frt, X. Y. 1 frt, Munkácsy Zsigmond, 50 kr, N: N. 50 kr, ifj. Czell Antal 30 kr, N. N. 10 kr, Török Antal 20 kr, X. Y. 10 kr, Széki Ferencz 50 kr, Tökés Imre 50 kr, Luka Albert 40 kr. Zombori S. 50 kr, Mórággy István 1 frt, Folyovich Sandor 1 frt, X. Y. 50 kr, Vég Kálmán 30 kr, Vince Dániel 50 kr, M. V. 30 kr, D. Zs. 1 frt, A. X. 50 kr, Török István 50 kr, Szilágyi József 30 kr. Összesen 17 frt 50 kr. Ugy a felülfizetőknek, mint az egyesület pártolóknak e helyen is köszönetét nyilváníti a rendező bizottság.

Közgazdaság.

Időleges agyag-, cement-, aszfalt és kőipar kiállítás.

Baross Gábor kereskedelemügyi miniszter intézkedése folytán a budapesti kereskedelmi muzeum a hazai termékek állandó kiállítása mellett évenként egy, esetleg két időleges szakkiállítást fog rendezni, a melyek hivatva lesznek az illető iparcsoporthoz által feldolgozott nyers és segédanyagokat, gyártmányokat, munkagépeket és segéd-eszközöket lehetőleg a maguk jelességében felolteni és így iparosainknak megmutatni az utat és módot, melynek követésével versenyképességüket fokozhatják.

Ezen kiállítások sorozata a múlt év augusztus havában rendezett bőripari kiállítással megnyitott, mely a várakozásoknak teljesen megfelelt, és az ily alakra fektetett szakkiállítások hasznát és czélszerűségét minden irányban igazolta.

A szerkesztőségünknek megküldött program szerint Baross kereskedelemügyi miniszter a kereskedelmi muzeum által rendezendő legközelebbi időleges kiállítás tárgyairól az agyag-, aszfalt-, és kőipart tűzte ki.

E kiállítás jövő évi május 15-én szándékolatik megnyitni és 6 hétig fog tartani.

Ezen csoport választását sikerültnek tartjuk különösen azért, mert hazánk kitűnő nyers anyagok felett rendelkezik, az e csoportba tartozó egyes iparágakban szép haladást tudunk felmutatni és versenyképesek vagyunk, de mind a mellett a mintegy 6 millió forintba rugó bevittellel csupán 300.000 frt értékű kivitel áll szemben.

A hazánkban évszázadok óta virágzó agyag-ipar emelése különösen a vidékre nézve nagy fontossággal bír, és megvagyunk győződve, hogy a programban jelzett ama szándék, hogy a muzeum igazgatósága egyrészt az agyag-ipar céljaira szolgáló nyers anyagokat keménységükre és ellentállásukra nézve megvizsgálta, másrészt az ugyanazon anyagból a külföldön előállított gyártmányokat bemutatni és egyúttal a keleti szomszédaink által használt czikkeket is kiállítani kívánja, a hazai vállalkozási szellemre kedvező befolyást fog gyakorolni.

Figyelmeztetjük különösen a gazda közönséget, használják fel a kínálkozó alkalmát a birtokukon, esetleg előforduló és eddig vagy éppen nem vagy nem a kellő módon kihasznált agyag és egyéb nyers anyagoknak megvizsgálására.

Ezen vizsgálatok eredményének a kiállításról szerkesztendő katalógusban való közzététele, új iparvállalatok keletkezésére is befolyással leend.

E kiállításon is a külföldön használt legújabb és legczélszerűbb munkagépek és segéd-eszközök bemutatni fognak.

A kiállításban levő részvételt az illetőkre nézve nem jár anyagi áldozatokkal, a felmerülő költségek a kereskedelmi muzeum által fedeztetvén.

Aeméljük, hogy iparosaink nagy számban fognak részt venni ezen érdekes kiállításban, mellyel lesz alkalmunk még bővebben foglalkozni.

NYILTÉTER*)

A regále kötvényekre szóló járadék szelvény utalvány birtokosainak becses figyelmébe ajánlom, hogy már mostantól kezdve 1891. január 1-én esedékes regále kamatszélvényeiket, egyidejűleg esedékes aranyjáradék szelvényeket is, egyszóval

minden belföldi papír kamatszélvényeit mint azt eddig, és a decemberi papírjáradék szelvényeinél is tehetni szerencsés voltam, díjmentesen levonás nélkül eszközölni.

Hutflesz Károly.

3—3

Kolozsvárt.

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.
Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

Egy 80—100 holdas birtok vételre kerestetik. Ajánlatok intézendők Tolnai Ervin Gyulafehérvár

1—3

Sz. 6865.—890.

Hirdetmény

A gyulafehérvári e. f. kir. törvényszék, mint bányabírószék közlése teszi, hogy Tabakovics János végrehajtást vezetőnek az Árpád bányatársulat végrehajtást szenvedő elleni ügyében 1000 frt és járuléka iránt az árverést elrendelte.

Az árverés feltételei a következők:

I. Árverés tárgyát képezi az Árpád bányatársulatnak, a bkv. IV. kötet 67. 68. 265—270. lapjain bejegyzett Árpád, Gizella, Ida, Agnes, Ilona, Irén és Panna névű önálló bánya telkei.

II. Az 1. alatti ingatlanok Verespatak községében az előjárásig épületében leendő eladásra két határnap tűzött ki és pedig az első 1891. évi január 28-ik napjára, a második pedig 1891. évi február 28-ik napjára, mindig d. e. 9 órára, oly kijelentéssel hogy az első határnapon az ingatlanok csak a becsáron vagy azon felül, — a második határnapon pedig a becsáron alul is a legtöbbet igérvén fognak eladni.

III.

Az ingatlanok kikiáltási ára 620 frt vagyis a becsár.

IV.

Árverési szándékozók — végrehajtató kivételével — kötelesek a becsár 10%-át vagyis 60 frt bántapénzt készpénzben, vagy ova-dékképes értékpapirokban a kiküldött kezébe, az árverés alkalmával letenni, — avagy annak a bíróságnál bíról letéte történt előle-ges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elimervényt átszolgáltatni.

V.

Vásárló köteles a vételért készpénzben 3 egyenlő részletben és pedig az első részletet az árverés napjától számított 15 nap alatt a másodikát 30 nap alatt és a harmadikat 45 nap alatt az árverés napjától számított 6%-os kamatokkal együtt a gyulafehérvári m. kir. adóhivatalhoz befizetni, a bántapénz az utolsó részletben lévén beszámítandó. Végrehajtató csak a követelését meghaladó vételár többlet köteles a sorrendi végzés jogerőre váltásig befizetni.

VI.

Az ingatlan utáni adókat és más terheket az árverés napjától kezdve vásárló köteles hordozni, úgy az átruházási illetéket is.

VII.

Vásárló az árverés jogerőre váltásával az ingatlan birtokába lép, — a tulajdonjogot azonban csak a vételár teljes lefizetésével nyeri meg, mely esetben annak bkvi bekebelezése hivatalból fog eszközöltetni.

VIII.

A mennyiben vevő az árverési feltételek bármely pontjának a kijelölt időben eleget nem tette, a megvásárolt ingatlan a jelzalogos hitelezők bármelyikének vagy az adósnak kérésére, vevő ves-zélyére és költségére, egyetlen határidő kitűzése mellett újabb becsár nélkül a becsáron alól is újból elfog arvezetvén s a legtöbbet igérvén elfog adatni s a késedelmes vevő felelős leend úgy peres felelnek, mint a jelzalogos hitelezőknek az általa ígért árért és minden kárért.

IX.

A mennyiben a jelzalogos hitelező beleegyeznek ennek követelése a vételárba betendható s azt vevő a vételár erejéig a bíróság utalványozása szerint átvenni köteles.

Az árverés Verespatak község előjárósága irodájába fog megtartani.

Felhívtnak mindazok, kik habár külön értesítést nem is vettek, magukat a nyilvankönyvben bejegyzés által az eladandó ingatlanokra jelzalogi jogot nyerteknek vélik, hogy ezt az eladásig annál bizonyosabban bejelentésük, mivel ellenesben csak maguknak tulajdoníthatják, ha a vételár felosztása az ő hírokk nélkül fog megtörténni s ha e miatt a mennyire a vételár kimerítették ki fognak záratni.

Végül felhívtnak mindazon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen bíróság székhelyén vagy ennek közelében laknak, hogy jogaiknak a vételár felosztása alkalmával megóvása végett ezen bíróság székhelyén megbizottat rendeljenek s az eladás előtt azoknak nevét és lakását bejelentésük, mivel ellenesben azok részére, kik ezen bejelentést elmulasztják, az ő veszályukra és költségükre hivatalból fog képviselő nevezetű, kinek kezébe a további kézbesítések eszközöltetni fognak.

A gyulafehérvári kir. törvényszék bányabírószékének 1890. szeptember 29-én tartott üléséből.

Dr. Szöcs Ákos, jegyző. Zsakó István, elnök.

4481/890. tkvi.

Arverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság által a Phönix biztosító társaságnak Kiss Sándor elleni végrehajtási ügyében végrehajtató kérelmére a végrehajtási árverés 3 frt 56 kr tőke

Nyomatott Wokál Jánosnál Nagyenyeden.

követelés és ennek 1885. október hó 2-ik napjától járó 6% kamattal 5 frt 36 kr perbeli, 14 frt 74 végrehajtási már megállapított, valamint a jelenlegi 5 frt 60 kr. és a felmerülő költségeknek kie-légítése végett végrehajtást szenvedő Kiss Sándornak a Balázsfalva falusi 2. sz. tjkben A + 1. renl, 3 és 4 hr. szám alatti házastel-kére 500 frt megállapított kikiáltási árban elrendelte.

Az árverés 1891. január hó 10-ik napján délelőtti 9 órakor Balázsfalva faluban fog megtartatni.

Árverési szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadék képes értékpapírban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre váltá után 2 egyenlő részletben 15, és 30 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bíról letéti pénztárnál lefizetni.

A bántapénz az utolsó részletbe fog beszámítatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir bíróság mint telekkönyvi hatóságnál és Balázsfalva faln előjáróságnál tekinthetők meg.

A kir. járásbírószék, mint telekkönyvhatóságól. Nagyenyeden, 1890. október 8-án.

Vinczenti. kir aljíról.

Sz. 2380—890. j. j. ig.

Arverési hirdetmény.

Az ev. ref. Bethlen-főiskola tulajdonát képező következő bérlemények u. m.

1. Nagyenyeden. a) A „Sisak” vendéglő évenkénti 535 frt kikiáltási árral, 6 évre;

b) a várkörül 17. szám alatti bolthelyiség évenkénti 60 frt kikiáltási árral, 3 évre;

c) a Bethlen-utczai 19. sz. alatti házas telek évenkénti 25 frt kikiáltási árral, 3 évre.

2. Henningfalván az 1137. és 1138. h. r. sz. a. 9 hold 454□ öl területű rét és 2778/4 és 2778/5. h. r. sz. a. 59 hold 877□ öl területű legelő évenkénti 350 frt kikiáltási árral, 6 évre.

3. M-Décsén az ugynevezett „Kétfüzfa” fogadó helyisége évenkénti 60 frt kikiáltási árral 3 évre, a főiskola jogügyi és jószágigazgatósági irodájában és pedig az 1. a—c) pont alattiak 1891. évi január 14-én, a 2. és 3. alattiak pedig 1891. január 21-én, mindkét esetben d. e. 11 órakor haszonbérbe fognak adatni. Megjegyzendő, hogy mindenik bérlemény haszonbéri idejének kezdete 1891. ápril 24. Megelőzőleg zárt ajánlatok is elfogadtatnak. Bántapénz 10%.

Nagyenyed, 1890. december 23-án.

2—3

A jog- és jószágigazgatóság.

Hirdetmény!

Van szerencsém a helybeli és vidéki n. é. közönségnek becses tudomására hozni miszerint helyt Tövis utca 16. házszám alatt levő üzletben, mint a kolozsvári

Sigmund Testvérek-főle

Liszt bizományi-raktárban

mindig kitűnő minőségben és legjutányosabb napi árak mellett minden némű lisztek, dercze és korpa nagyban és kicsinyben kaphatók.

kiváló tisztelettel

Neumann Gézáné

2—3

Tövis utca 16. szám.

Erdő, bánya és források eladásában közvetit és ajánlatokat kér

Tolnai Ervin
Gyulafehérvár.

3—10